

med hele terrorpakken tilbage i efteråret 2001 umiddelbart efter den 11. september.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil blot sige til sidst, at det er klart, at det er de danske domstole, der skal afgøre, hvilke personer der bliver udleveret, og at de selvfølgelig også må kigge på, hvad det er for nogle lande, man udleverer til – hvilke skrækeksempler eller hvilke betænkeligheder som kan knytte sig til det enkelte land.

Om selve sagsbehandlingen vil jeg godt sige til fru Anne Baastrup, at det er rigtigt, at grundigheden har været til stede i Folketingets Retsudvalg, og der har ikke været noget som helst at klage over. Men den europæiske del af behandlingen af arrestordren har været meget hurtig, og det hænger selvfølgelig sammen med, at den kom på baggrund af terrorhandlingerne den 11. september.

Arrestordren har faktisk ligget på Europaudvalgets bord i årevis, fordi mange lande i Europa ikke syntes, de ville udlevere deres egne statsborgere til retsforfølgelse i andre EU-lande. Men efter 11. september var der pludselig mange, der indså, at vi bliver nødt til at have et stærkere retspolitisk samarbejde mellem landene i f.eks. EU, hvor der er så megen og så fri grænsepassage. Det er selvfølgelig et problem, som vi efterfølgende har måttet behandle godt i Retsudvalgets behandling af sagen, og det synes jeg faktisk man er kommet ganske langt med, og derfor stemmer vi uden betænkeligheder for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er jo ikke tilfældigt, at sagen har ligget i Europaudvalget i mange, mange år. Det skyldes jo, at man ikke har kunnet overskue at opgive den dobbelte strafbarhed, men den er opgivet nu, og det vil sige, at man kan udleveres til et andet land for en forbrydelse, der ikke er strafbar i Danmark. Positivlisten har jo eksempler på forbrydelser, som ikke er strafbare i Danmark, plus at man går ned til en strafferamme på 3 år, hvis det drejer sig om de forbrydelser, som ikke er strafbare i Danmark, og det er jo det, der er problemet. Det er lige præcis de ekstremt svære ting, der gjorde, at landene diskuterede i så mange år.

Men så sprang man til hovsabeslutningen i slutningen af november 2001, og det synes jeg ikke er sagligt og forsvarligt. Det er ikke en kritik af Justitsministeriet, og det er slet ikke en kritik af den måde, vi har behandlet lovforslaget på i Retsudvalget. Det er bare gået for hurtigt i EU.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Elisabeth Arnolds bemærkninger lyder, som om det er fastslået, at de mennesker, der skal udleveres, er forbrydere. Men det, der er tale om, er jo, at de skal udleveres på mistanke, og at danske domstole ikke kan afslå udlevering, selv om de er fuldstændig overbevist om, at personen er uskyldig. Selv om man møder op ved den danske domstol og kan dokumentere, at man var et helt andet sted på det tidspunkt, hvor myndighederne i Grækenland eller Portugal, eller hvor det nu er, siger, at man har begået en forbrydelse, skal man alligevel udleveres, og så kan man altså komme til at sidde varetægtsfængslet i ganske lang tid i Grækenland eller Portugal, eller hvor det nu er, før det bliver afgjort, om man er skyldig eller ej.

Der er mange ting, der ikke er taget højde for, og jeg tror, fru Elisabeth Arnold glemmer, at det ikke er noget, som de, der arbejder på området, har ønsket. Både politi, anklagemyndighed, dommere og advokater mener, at arrestordren er alt for vidtgående, og de jurister, der i årevis har beskæftiget sig med strafferet, har aldrig troet, at arrestordren ville blive indført, fordi den er alt, alt for vidtgående og fuldkommen uoverskuelig. Man har ikke lavet det grundige arbejde, der skulle til, hvis der skal indføres udlevering for bestemte, meget grove, konkrete forbrydelser, men har i stedet bare lavet EU til ét retligt område.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold, og derefter er det justitsministeren.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg sagde noget før, som ikke er fuldstændig dækkende. Jeg sagde, at sagen har ligget i Folketingets Europaudvalg i mange år, men den har såmænd også ligget i EU's Ministerråd i mange år, for der har jo været en generel modvilje mod at udlevere egne statsborgere til retsforfølgelse i et andet EU-land eller et andet land i det hele taget.